

[Justitsministeren.]

direkte af een Mand under Justitsministeren, eller om man skulde nærme Nyordningen mere til det gældende: at lægge et noget større Ansvar ud omkring, saaledes at Ledelsen kom til at sortere under Justitsministeriet som en anden Administration. Men sagligt set har alle været enige om, tror jeg, jeg tør sige, at man burde gaa noget i Retning af det, der her er foreslaaet, og se at faa mere Enhed i Politiets Styrelse.

Det særlige Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hasle rejste vedrørende Jydsk Landhypothecks Sag, der synes at have faaet en underlig international Behandling, eller hvor man havde tilkaldt Kræfter fra de videst forskellige Egne af Landet, var jeg ikke forberedt paa at modtage i Dag, og jeg maa derfor indskrænke mig til at sige, at jeg skal forelægge Finansministeren det ærede Medlems Udtalelser, idet det nærmest vil blive Finansministeren, der skal træffe Afgørelse af, om der i denne Sag er noget saa særligt, at man under Hensyn til Konsekvenserne kan paalægge Statskassen særlige Byrder.

Den ærede Ordfører Hr. Hassing Jørgensen paapegede i Aar, men i mindre spidse Bemærkninger end i Fjor, min Uduelighed som Udarbejder af et omfattende Lønningsforslag. Jeg anerkender, at det ærede Medlem har Ret heri, og jeg tør tilstaa, at jeg, maaske i Modsætning til det ærede Medlem, ikke føler mig forpligtet til at være fuldkommen inde i alle Ting. Dette Spørgsmaal om Lønninger er for mig noget af det mest udviklede, der findes, og jeg turde ikke, efter at denne Sag havde været til almindelig Forhandling mellem Justitsministeriets og Finansministeriets Tjenestemænd, og efter at Sagen laa færdig til Fremsettelse af daværende Justitsminister Zahle, begynde det omfattende Arbejde, som det vilde være at gennemgaa alle disse Lønningsbestemmelser. Jeg er ogsaa bange for, at hvis jeg havde forsøgt en „Bessermachen“ paa dette Omraade, vilde det yderst sagkyndige Lønningsraad, af hvilket det ærede Medlem forhaabentlig er Medlem, have ødelagt, hvad jeg havde forsøgt at forbedre. Derfor lægger jeg tillidsfuldt og gerne dette Spørgsmaal over i Lønningsudvalgets Hænder, idet jeg henleder Opmærksomheden paa de forskellige Andragender, der er fremkommet fra forskellige Organisationer eller Afdelinger inden for Politiet.

Til den ærede Ordfører Hr. Elgaard vil jeg sige, at det er absolut ikke rigtigt — og det faar han ikke nogen Politimand til at indrømme —, at det ikke skulde være

muligt at opnaa en Ordning, der i Praksis var væsentlig bedre end den nuværende. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han i Virkeligheden mente, at den nuværende Ordning i Praksis fungerede saaledes, at man ved denne Nyordning ikke kunde vente at opnaa noget væsentligt bedre Resultat. Det er ikke behageligt for Justitsministeren at give enkelte Eksempler paa, hvorledes netop den nuværende Ordning har vist sig at have visse Ulemper; det vil jeg ikke gøre af Hensyn til de Navne eller de Steder, jeg i saa Fald maatte nævne, og hvor man let kunde se, hvad det drejede sig om. Men jeg vil sige i al Almindelighed, at der har ogsaa i det sidste Aar foreligget adskillige Tilfælde, hvor enhver har været klar over, at det har været meget uheldigt, at den stedlige Politimyndighed ikke har sat sig i Forbindelse med Statspolitiets eller Opdagelsespolitiets Ledelse i rette Tid. Og det, der vilde opnaas ved Nyordningen, var jo, at man ovenfra vidste, hvorledes Forholdene var rundt omkring i Landet, ogsaa vidste, hvilke Politimestre der specielt med Hensyn til Opklaring af Forbrydelser eller lignende maaske ikke havde det Talent som andre af deres Kolleger. Med andre Ord, man sikrede sig, at man i hvert enkelt Tilfælde kunde gribe ind saa hurtigt og effektivt som muligt. For Øjeblikket er det ikke altid muligt at praktisere dette og navnlig ikke, hvis vedkommende Politimester ikke selv har den tilstrækkelige Forstaaelse af de Mangler, der muligvis maatte være paa Stedet.

Men det er jo ikke det eneste Forhold, hvor et Enhedspolitiet vil gøre stor Nytte. Et Enhedspolitiet yder ogsaa efterhaanden de bedste Garantier for, at det er de bedst egnede Personer, der bliver ansat ved Politiet, og det yder virkelig ogsaa langt større Garanti end nu for, at det er de bedst tjenlige Personer, der avancerer inden for Politiet. Endvidere kan man kun ved en Ordning som denne opnaa, at der til enhver Tid er en passende Politistyrke overalt i Landet, fremdeles at der, som det er nævnt, hvis der skulde opstaa urolige Forhold, da ogsaa er den tilstrækkelige Bevægelighed og Slagkraft hos Politiet. Og endelig giver Enhedspolitiet Muligheder for en bedre og mere ensartet Uddannelse af Politiet og Udrustning af Politiet, Mulighed for at holde det forsynet med det nødvendige Materiel paa billigst mulige Maade. Disse Betragtninger deles ogsaa, som jeg før sagde, af Mindretallene inden for Politikommissionen, som altsaa for saa vidt ikke kan siges at være Modstandere af Enhedspolitiet, men kun Modstandere af den be-